

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio IV. An Henricus, si unam vel alteram conditionem non fatis
implevisset, teneatur Parochiam, quam postea obtinuit, dimittere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

QUÆSTIO IV.

An Henricus, si unam vel alteram conditionem non satis implevisset, teneatur parochiam, quam postea obtinuit, & actu possidet, dimittere?

Hæc questio ex resolutione præcedentium cessaret. Sed quia Henricus, etiam facta hypothese non satis impletæ conditionis, rescire cupit, quid sibi faciendum,

Respondeo breviter, eum etiam in hoc hypothese non esse obligatum dimittere. Ratio est 1. quia Henricus modernam parochiam non obtinuit Simoniacè, licet dictas conditiones non implevisset, & sic obtinuit validè, ac per consequens validè retinet, imò & licitè, quia dimissionem novæ parochiæ obtinendæ aut restitutionem fructuum ex ea percipiendorum ipsi non injunxit S. Pœnitentiaria, sed solum dimissionem primæ parochiæ per Simoniæ obtentæ, nec ad aliud beneficium obtinendum reddidit ipsum inhabilem. 2. Quia Henricus, licet propter non impletas debite conditiones reincidisset in censuras (quod tamen verum non esse, satis jam ostensum est) per hoc tamen non fuit obligatus dimittere novam parochiam legitimè & non Simoniacè obtentam; partim quia S. Pœnitentiaria solum præcepit dimissionem parochiæ per Simoniæ obtentæ, partim quia hanc unicam pœnam,

scilicet reincidentiam, statuit in pœnam negligentæ in implendis conditionibus, non aliam pœnam, uti est inhabilitas ad aliud beneficium, vel obligatio dimittendi aliud beneficium non Simoniacè obtentum; partim quia Henricus novam parochiam acquisivit post absolutionem à censuris, & antequam in illas reincidisset: ergo, licet censura, præsertim excommunicatio, reddat inhabilem ad obtinendum validè beneficium. c. 7. de Cleric. excom. ministr. tamen Henricus validè obtinuit alteram parochiam, quia tunc non erat in censura. Adde, quòd laborans censurâ occultâ, qualis fuisset hæc, probabiliter licitè accepit beneficium, uti docui in *Candidato tit. de Elect. n. 27. 28.* Item quòd à censuris istis pro foro interno absolvere possint non solum Episcopi, Trid. s. 24. c. 6. de ref. sed etiam Religiosi Mendicantes, uti Jesuitæ, Franciscani, Dominicani, Carmelitæ, Augustiniani Eremitæ, & Reformatt &c. ut fusè probat Hyacinthus Donati to. 1. p. 1. tr. 13. q. 17. Et to. 2. tr. 11. q. 17. 18. Gobat in *Theol. Experim. tr. 7. casu 8. n. 373.* Ex his aliquem pro majori securitate posset adire Henricus & absolutionem petere,

tere, si forè in censuras reincidisset, parochiam verò retinere. Accedit, quòd Episcopus etiam pro foro externo cum eo, qui obtentum per Simoniam beneficium sponte dimisit

ante sententiam Judicis condemnatoriam (uti fecit Henricus) dispensare valeat. per can. 1. caus. 1. p. 5. & ego tradidi in dicto Candidato h. 1. n. 67.

QUÆSTIO V.

An Henricus, si in nova Supplicâ, per quam Romæ obtinuit habilitatem ad aliud Beneficium, non debite exposuisset modum dimissionis antiqui, & provisionis de moderno Beneficio, sit securus in conscientia istud retinendo?

Respondeo, securus esse, imò nec obligatum fuisse rehabilitatem ad alia beneficia, ab illo distincta, quod Simoniacè impetravit, petere. Ratio, quia inhabilitas Simoniaci ad alia beneficia non est statuta à Jure Communi, sed solum à S. Pio V. in Bulla cum primum 5. quæ teste Navar. h. t. Consil. 92. Palao de Simonia pu. 25. n. 7. Pirhing. ad h. t. n. 170. & aliis patum, quoad hoc vel usu non est recepta, vel saltem non obligare incipit ante omnem Judicis sententiam, vel condemnatoriam

vel declaratoriam; adeoque, cum res ad forum externum & contentiosum non videatur esse deducta, consequenter nulla sententia ferri possit à Judice, securus erit Henricus. Dein nec fuit necessarium in supplicâ exprimere modum dimittendi primam parochiam & obtinendi secundam, quo usus est Henricus, quia nullum vitium irrepsit, nec aliquid actum contra SS. Canones, vel missionem S. Pœnitentiariæ, ut ad quæstionem 2. dictum & doctum est.

QUÆSTIO VI.

An casu, quo res fieret notoria, & ad forum externum deduceretur, pro hoc foro profit Henrico absolutio prius pro foro interno obtenta?

Quamvis Laymanus l. 1. Theol. Mor. tr. 5. p. 1. c. 7. n. 7. Pigna-

telli to. 2. consult. 59. n. 62. La Croix l. 7. de cens. n. 162. Reiffenstuel l. 5. tit.